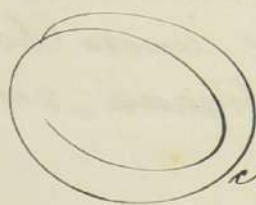

Високоповажаний Пане Доктор !

Сьмілюсь і та худоний постижити старечим ходом, щоб у Вашім сороклітнім, товн-лейнім совєті звеличати Вас, тихим а не лжам словом!

Не зумію принести Вам, Високостойний Пане Ювіляте, кадила, такє величчє пера підчасему хвилно кестимуть, але складаю мацісьєвський дору-ногок а се зрадкє з минулих літ студєнства. Не са-дищу на високопарній та лжєвчї слова, щоб Вас хви-левим дидеомом осїїти, тільки пишу стрічки по своїм, по прогту, проте прошу прикати се від мене "Малє за велике."

Часто зраду про колишні шкільні часи, так то

товаришувало від початку нормальних шкіл О. Василюк, аніж до IV кл. реал. гімназії в Дрогобичі, споминаю про мистецтві студентські ігри в пилку і "кірку" і т. п. про, що Вологодостойний Пан Ювелат може пригадати, бо то десятки літ працював від тих часів, а мені поминались мимі спомини з тих часів. —

От настала весняна хвиля, всею тішить єя, радує єя, всею отивидиє новим нитям, хай таї весна буде Вам все весною, хай отивидиє Вашого духа весела мура а легкій осінде Вас і Ваші неутамимі праці, які чи мало принесли і приносять пошитою русько-українській єстетичності, тому народова соткама літ пожеволеному а Ви його підшмагте, судите силою Своїого пера до єствования, до жити-буті, до свідення, "хто ми і чіє ми діти".

Нехай Єгова скріпшає Ваше здоров'я, ахотять силу до дальшої праці як тій Вашій ниві, щобі пше, ничне зерно Вами засіяне прийшло в росен нашій Невольці, а підбадьорені ювілейним світлом стати на многі літа обильним жерелом духової потаби для менчик братів, для котрих посвятисте ціле Своє "Я" тороцяти вєдні перепони.

Дай Боже, щобі наша Україна бачила Вас чело сильного світильника на естраді нашій найвищої шкони, о гару народ від літ депола домагає і бере єя.

Будучність недалека, уне зоріє і прийде час коли то українська мова діє користати не з Ваших вибків, діє в русько-українській університеті у Львові.

Зворушений радістю, що дізнавемся тої хвилі і знаємо, що можу Вам, Високодержотний Таме Ювіляте, кілька слів написати, однак так єм розположений, що й сам гаразд не знаю як і що пишу, простіть як що не до ладу, бо внутрішнє волнованя такує гадки, що годі їх в порядку так свід написати.

Засилаючи привіт і поздоровлення нимцев

з любовною пошаною

Александр Горуцвель

Львів в квітні 1913. ул. св. Петра 7. 7.

В. В залученню мій вірши (якби вірши його так назвати), нехай він буде мацієвським даром на споминок, тільки не забувайте його шертвими 5-фрам на записів до Гадеу.

Просив би окілька слів, чи ласка.

А. Горуцвель